

и видове, такава красота на перата той дотогава не виждалъ.

И предъ него пакъ се изпрѣчватъ нови въпроси:

— Защо, ако тука сж толкова благоприятни условията за живота на птицитѣ, тѣ не се размножаватъ въ много по-голѣмо количество?

— Защо хищнитѣ и силни животни не изтрѣбятъ по-слабитѣ и да останатъ само най-силнитѣ?

— Защо на птицитѣ сж тѣй ярки цвѣтоветѣ на перата?

Отъ Бразилия „Биглъ“ се упжтилъ на югъ, къмъ брѣговетѣ на Аржентина и после, още по на югъ, къмъ безкрайнитѣ пустини на скалистата Патагония, съ чернокоситѣ, високи и широкоустни хора, облѣчени въ звѣрски кожи.

На най-южната точка на Америка, корабътъ хвърлилъ котва до островитѣ на Огнена земя, гдето между скалитѣ скитало диво племе и пасѣло стада овце. Видътъ на дивацитѣ представлявалъ зрелище, което Дарвинъ никога въ живота си не забравялъ.

Следъ като заобиколилъ южния край на Америка, „Биглъ“ стигналъ до страната Чили, която на западъ граничела съ дълги и високи планински вериги. Дарвинъ се покатервалъ до самитѣ върхове на снѣжнитѣ планини, отгдето бавно пълзѣлъ надолу къмъ леденитѣ потоци. Тукъ той можалъ да наблюдава изригване на вулкани и земетресения.

Следъ това „Биглъ“ преминалъ въ Тихия океанъ, по посока къмъ Австралия. Корабътъ пустналъ котва на Костенурковитѣ острови, гдето Дарвинъ, каченъ върху гърба на великанитѣ костенурки, сре-